
PHÁ THAI CÓ BAO GIỜ LÀ “SỰ LỰA CHỌN” ĐÚNG ĐẮN KHÔNG?

Ý tưởng và các bài viết được sử dụng với sự cho phép của LiveAction – www.LiveAction.org
Tổng hợp và dịch lại bởi Bảo Vệ Mầm Sống Việt Nam. Tìm hiểu thêm tại:

www.baovemamsong.org

Có Trường Hợp Ngoại Lệ Nào Biện Hộ Được Cho Việc Phá Thai Không?

Nhiều người nghĩ rằng nên cho phép phá thai trong một số trường hợp 'khó khăn' - chẳng hạn như mang thai do bị hãm hiếp hoặc loạn luân, khi tính mạng của người mẹ gặp nguy hiểm hoặc khi đứa trẻ có khả năng chết khi sinh hoặc bị tàn tật. Trong những trường hợp này, mọi người cảm thấy phá thai là hợp lý, có thể chấp nhận được, thậm chí có thể là lựa chọn duy nhất.

Trong cuốn sổ tay này, chúng tôi muốn trình bày rõ hơn về những 'trường hợp khó khăn' này, để tìm hiểu lý do tại sao việc phá thai không bao giờ bào chữa được trong bất kỳ hoàn cảnh nào, đồng thời cung cấp cho bạn những công cụ cần thiết để phản ứng lại với các tình huống này bằng sự thấu hiểu và cảm thông khi bạn hoặc bạn bè đối mặt với một tình huống mang thai khó khăn hoặc nguy hiểm.

Phản hồi của cộng đồng bảo vệ mầm sống với những trường hợp khó khăn.

1. Mang thai do bị hãm hiếp hoặc loạn luân có bào chữa được cho hành vi phá thai không?

Một người phụ nữ sống sót sau khi bị tấn công tình dục đã phải chịu đựng bạo lực và bất công khủng khiếp. Cô ấy xứng đáng được hỗ trợ, giúp đỡ, chữa lành và bình phục.

Bên có tội trong vụ tấn công tình dục là kẻ hiếp dâm, phải chịu trách nhiệm trước pháp luật ở mức tối đa. Tuy nhiên, ngay cả ở những bang cho phép áp dụng hình phạt tử hình, tội hiếp dâm hoặc tấn công tình dục không phải chịu hình phạt như vậy. **Vậy tại sao những đứa trẻ vô tội lại phải nhận án tử hình vì tội ác của cha chúng?** Thật không công bằng khi bắt một đứa trẻ phải chịu trách nhiệm về tội ác của cha mình, và cũng tương tự như vậy với một đứa trẻ chưa sinh.

Hãy xem xét lời chứng của Pam Stenzel¹, một phụ nữ được sinh ra sau một vụ hiếp dâm:

Việc bắt người vô tội trả giá cho tội ác của kẻ phạm tội là sai trái.

“Cha ruột của tôi là một kẻ hiếp dâm. Tôi thậm chí không biết sắc tộc của mình. Nhưng tôi vẫn là một con người. Và tôi vẫn có giá trị. Và cuộc sống của tôi không có giá trị thấp hơn cuộc sống của bạn chỉ vì cách tôi được thụ thai. Và tôi không tin rằng mình đáng bị tử hình vì tội ác của người cha ruột.”

Liên Hợp Quốc đã tuyên bố rằng trẻ sơ sinh không đáng bị tử hình vì tội ác của người mẹ của chúng. Trong Công ước của Liên hợp quốc về các quyền dân sự và chính trị², điều 6(5), khi đề cập đến hình phạt tử hình, nói rằng, **“Bản án tử hình... sẽ không được thi hành đối với phụ nữ đang mang thai.”**

Đâu là sự khác biệt giữa một phụ nữ mang thai phạm tội (mà đất nước của cô ấy cho là đáng bị tử hình) và một phụ nữ không mang thai nhưng cũng phạm cùng một tội như vậy? Trong cơ thể của người phụ nữ đầu tiên là sự hiện diện của một đứa trẻ ngây thơ. Bỏ qua chủ đề gây tranh cãi về việc một số người có tội nên hay không nên nhận hình phạt tử hình, cả hai bên của cuộc tranh luận về hình phạt tử hình đều thống nhất với ý kiến rằng **việc bắt người vô tội trả giá cho tội ác của kẻ phạm tội là sai trái**. Vì vậy, nếu những đứa trẻ không đáng bị tử hình vì tội ác của mẹ chúng, thì tại sao chúng lại đáng bị giết hại vì tội ác của cha chúng?

¹ https://www.youtube.com/watch?v=bcptesh_22c

² <http://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/ccpr.aspx>

Hơn nữa, làm thế nào mà giết hại bên thứ ba vô tội lại có thể được coi là hành động nhân ái? Phá thai sẽ chữa lành và hủy bỏ được hành vi bạo lực đã diễn ra trước đó ư?

Phá thai còn tồi tệ hơn hiếp dâm.

Hãy xem xét lời chứng của Ashley Sigrest³, người đã phá thai sau khi mang thai vì bị cưỡng hiếp:

Phá thai không làm cho việc bị cưỡng hiếp khác hơn chút nào. Trong thực tế, điều đó làm cho nó tồi tệ hơn 100 lần.

“Sau khi bị hãm hiếp, tôi cảm thấy rất sợ hãi; Tôi cảm thấy xấu hổ vì những gì đã xảy ra với mình. Nhưng sau khi phá thai, nỗi sợ hãi và xấu hổ càng lớn hơn. Nó trở thành cảm giác tội lỗi... Tôi không chọn quan hệ tình dục, một người khác đã chọn cưỡng hiếp tôi. Nhưng tôi đã lựa chọn phá thai, tôi đã lựa chọn giết con mình... Tôi đã đi ngủ mỗi đêm nhận biết rằng chính tôi đã giết con của mình... Vụ cưỡng hiếp đã không còn tác động đến cuộc đời tôi nữa. Việc bị cưỡng hiếp đối với tôi không còn quan trọng nữa vì tôi phải sống mỗi ngày với nỗi ám ảnh chính tôi đã giết con mình. Nó không phải là con của một kẻ hiếp dâm. Nó là con tôi.”

“Điều một kẻ hiếp dâm làm ra với người phụ nữ thật tồi tệ, rất tồi tệ. Đó là điều rất mất nhân tính. Nhưng đối với một người phụ nữ, lựa chọn phá thai bởi vì bị hãm hiếp còn tồi tệ hơn nhiều so với những gì kẻ hiếp dâm làm ra. Bởi vì Tôi vẫn còn sống, nhưng con của tôi đã chết. Khi bạn nghĩ đến phá thai là gì, thì việc lấy đi một mạng sống sẽ luôn tồi tệ hơn một vụ hãm hiếp.”

Phá thai không phải là con đường chữa lành cho các nạn nhân của bạo lực tình dục.

Thay vào đó, việc phá thai gây ra bạo lực và tổn thương thêm vào những bạo lực mà người phụ nữ đã phải chịu đựng trước đó, gây ra bản án tử hình đối với một người vô tội và dễ bị tổn thương khác.

Có nhiều lời chứng mạnh mẽ từ những người sống sót sau vụ tấn công tình dục rằng: Họ đã tìm được niềm hy vọng và sự chữa lành khi mà họ lựa chọn nuôi dạy những đứa trẻ được hình thành trong các vụ bạo lực. Đây là lời chứng của Lianna Rebolledo⁴:

“Khi 12 tuổi, tôi đang đi dạo trên phố thì bị bắt cóc. Tôi bị hai người đàn ông cưỡng hiếp dã man và tôi có thai...”

Bác sĩ nói với tôi... tôi nên phá thai, rằng đó là quyền của tôi, rằng tôi không phải sống với hậu quả của vụ cưỡng hiếp, và rằng đứa bé sẽ luôn nhắc nhở tôi về những gì tôi đã trải qua. Tôi hỏi bác sĩ, 'Nếu tôi phá thai, tôi có thể quên vụ cưỡng hiếp không? Liệu tôi có thể quên đi tất cả những đau đớn và khổ sở không?' Và ông ấy nói 'Không'

Vì vậy, tôi nghĩ, tại sao tôi phải giết con mình? Tại sao tôi phải cho con tôi án tử hình, khi đó không phải là lỗi của con tôi? Và... tôi biết đó là con tôi.

³ <http://www.savethe1.com/ashley-sigrest-ms-pro-life-speaker/>

⁴ <https://www.youtube.com/watch?v=lrYOj3iwskk>

PHÁ THAI CÓ BAO GIỜ LÀ “SỰ LỰA CHỌN” ĐÚNG ĐẮN KHÔNG?

Con bé cho tôi hy vọng...

Con bé đã giúp tôi bước tiếp.

Con bé giúp tôi chữa lành...

Tôi giữ lại đứa con của mình. Và khi tôi sinh con gái, con bé đã cho tôi hy vọng và con bé đã giúp tôi tiếp tục cuộc sống của mình. Khi còn là một đứa trẻ, con bé thường nói với tôi, 'Mẹ à, cảm ơn mẹ vì đã cho con cuộc sống; cảm ơn vì đã giữ lại con.' Đó là lúc tôi nhận ra rằng con bé là người đã trả lại sự sống cho tôi... [con bé] bây giờ là một phụ nữ 22 tuổi. Nó là một phụ nữ xinh đẹp, rất chu đáo. Và con bé đã giúp tôi bước tiếp; con bé đã giúp tôi chữa lành. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy kẻ hiếp dâm mình qua con gái mình vì nó cho tôi thấy rằng đó là một người hoàn toàn khác, không liên quan gì đến buổi tối hôm đó."

2. Nếu sự sống của một phụ nữ mang thai gặp nguy hiểm, phá thai liệu có hợp lý không?

Phá thai không bao giờ là biện pháp cần thiết về mặt y tế để cứu sống một người phụ nữ!

Tuyên bố Dublin,⁵ với hơn một nghìn chữ ký từ các bác sĩ sản khoa, bác sĩ sơ sinh, bác sĩ nhi khoa, nữ hộ sinh và các chuyên gia y tế khác, nêu rõ như sau:

Với tư cách là những người hành nghề và nghiên cứu giàu kinh nghiệm về sản phụ khoa, chúng tôi khẳng định rằng phá thai trực tiếp – sự hủy hoại thai nhi có chủ đích – là không cần thiết về mặt y tế để cứu sống một người phụ nữ.

Chúng tôi khẳng định rằng có sự khác biệt cơ bản giữa phá thai và các phương pháp điều trị y tế cần thiết được thực hiện để cứu mạng sống của người mẹ, ngay cả khi phương pháp điều trị đó dẫn đến cái chết của đứa con chưa sinh.

Chúng tôi xác nhận rằng việc cấm phá thai không ảnh hưởng đến việc cung cấp dịch vụ chăm sóc tối ưu cho phụ nữ mang thai dưới bất kỳ hình thức nào.

Điều này được củng cố bởi lời chứng thực của **người từng là bác sĩ thực hiện phá thai - bác sĩ Anthony Levatino**, người đã mô tả về những tình huống “vì sự sống người mẹ” điển hình:

Tôi đã làm việc bác sĩ tại bệnh viện trong chín năm, và tôi đã chứng kiến hàng trăm trường hợp biến chứng thai kỳ nghiêm trọng – ung thư, bệnh tim, bệnh tiểu đường khó kiểm soát, nhiễm độc thai nghén ngoài tầm kiểm soát. Và tôi đã cứu – trong chín năm đó – tôi đã cứu hàng trăm phụ nữ khỏi những lần mang thai nguy hiểm đến tính mạng. Và tôi đã làm điều đó bằng cách đỡ đẻ cho họ – chấm dứt thai kỳ của họ bằng cách để họ sinh nở, dù là khởi phát chuyển dạ hay sinh mổ. Và tôi luôn nói với mọi người: Trong ngàn ấy năm, số trẻ sơ sinh mà tôi phải - mà tôi buộc phải cố ý giết trong quá trình này - là con số không. Không có đứa trẻ nào cả.

Bác sĩ sơ sinh giàu kinh nghiệm, Tiến sĩ Kendra Kolb MD cũng giải thích tương tự;

Người ta thường nói rằng đôi khi nạo phá thai cần thiết về mặt y tế để bảo vệ mạng sống và sức khỏe của người mẹ. Điều này không hề đúng... Tuy nhiên, điều mà người mẹ xứng đáng được biết là ngay cả trong những trường hợp mang thai có nguy cơ cao nhất, **không có lý do y tế nào khiến mạng sống của em bé phải kết liễu một cách trực tiếp và cố ý bằng thủ thuật nạo phá thai.**

Quét để tìm hiểu thêm.

⁵ www.dublindeclaration.com

PHÁ THAI CÓ BAO GIỜ LÀ “SỰ LỰA CHỌN” ĐÚNG ĐẮN KHÔNG?

Có những lúc cần phải áp dụng cho người mẹ mang thai điều trị y tế mà có thể xảy ra những hậu quả làm em bé bị chết một cách bi thảm. Tuy nhiên điều quan trọng là chúng ta phải hiểu rằng **những điều trị này KHÔNG phải là phá thai**.

Ví dụ, nếu người mẹ mang thai bị ung thư và chọn cách hóa trị, việc điều trị có thể dẫn đến sảy thai. Tuy nhiên, phương pháp điều trị đưa ra rất khác so với phá thai, vì **mục đích** của hóa trị **không phải là giết chết đứa trẻ**.

Nói cách khác, khi một tình huống y tế nguy hiểm đến tính mạng phát sinh, giải pháp không phải là trực tiếp giết đứa bé mà là giải quyết tình trạng bệnh lý của người phụ nữ.

Chuyển dạ và/hoặc sinh non

Trong một số tình huống nguy cơ về sức khỏe khi tính mạng của người mẹ thực sự gặp nguy hiểm, thai kỳ của cô ấy phải kết thúc bằng việc sinh non. Một số em bé cần phải được sinh ra trước khi chúng có thể sống sót bên ngoài tử cung, điều này xảy ra vào khoảng tuần 22 đến tuần 24. Những tình huống này được coi là sinh non chứ không phải phá thai.

Những tình huống này xảy ra trong trường hợp các bà mẹ bị huyết áp cao nguy hiểm, mắc bệnh suy tim mất bù, bệnh tiểu đường đe dọa tính mạng, ung thư hoặc một số tình trạng bệnh lý rất nghiêm trọng khác. Trong trường hợp viêm màng ối (khi màng ối bị nhiễm trùng⁶), giải pháp hợp đạo đức là gây chuyển dạ để loại bỏ màng ối bị nhiễm trùng - một bệnh nhiễm trùng có thể giết chết cả mẹ và con.

Những biện pháp can thiệp này rất khác với phá thai, vì phá thai nhắm vào cơ thể của em bé để hủy hoại đứa trẻ, trái ngược với việc giải quyết một tình huống y tế và cố gắng cứu sống cả hai.

Đành rằng nếu em bé sinh cực non, nó có thể không sống sót. Nhưng đây không phải là một vụ phá thai, và những đứa trẻ này xứng đáng được đối xử với sự tôn trọng và lòng thương xót, và cha mẹ chúng nên có cơ hội để tôn vinh cuộc sống của con mình.

Thai ngoài tử cung hoặc thai ngoài ống dẫn trứng

Trong trường hợp mang thai ngoài ống dẫn trứng (trong đó phôi thai đã làm tổ trong ống dẫn trứng hoặc ở một vị trí khác thay vì tử cung), một giải pháp hợp đạo đức là loại bỏ ống dẫn trứng của người mẹ thông qua một quy trình gọi là phẫu thuật cắt bỏ ống dẫn trứng⁷.

⁶ <http://news.nationalpost/full-comment/stephanie-gray-legal-abortion-is-not-the-answer-in-ireland-deaths>

⁷ https://www.youtube.com/watch?v=9ebop_iOotQ

PHÁ THAI CÓ BAO GIỜ LÀ “SỰ LỰA CHỌN” ĐÚNG ĐẮN KHÔNG?

Khi một đứa trẻ chưa sinh ra cấy bên ngoài tử cung, đó là một môi trường thù nghịch khiến cho **em bé không thể sống được**. Đáng buồn thay, **cần thiết phải** đưa em bé ra ngay khỏi ống dẫn trứng hoặc khoang bụng, vì mang thai ngoài tử cung chắc chắn sẽ kết thúc bằng ca sảy thai và đe dọa đến mạng sống của người mẹ.

Tiến sĩ Anthony Levatino tuyên bố trong một cuộc phỏng vấn bằng video rằng quy trình này không phải là phá thai – vốn là việc trực tiếp giết chết đứa trẻ:

“Mang ngoài tử cung rất nguy hiểm đến tính mạng. Điều trị thai ngoài tử cung không phải là phá thai - mà là cứu mạng người phụ nữ đó. Đơn giản vậy thôi.”

Hãy cần trọng trước những tình huống khó khăn giả mạo.

Điều quan trọng cần lưu ý là đôi khi những người ủng hộ việc phá thai có thể cho rằng tính mạng của người mẹ đang gặp nguy hiểm trong khi thực tế không phải vậy. Hãy xem trường hợp đau lòng của một bé gái 10 tuổi ở Paraguay, mang thai do bị cưỡng hiếp đã gây chấn động dư luận quốc tế vào năm 2015. Mặc dù khi phát hiện ra thai đã lớn (21 tuần), một số người ủng hộ phá thai cho rằng phá thai là cần thiết để cứu sống cô gái. Và khi thai đã được 26 tuần, một số vẫn nhất quyết đòi phá thai. Tuy nhiên, dù bằng cách phá thai hay sinh con, **thì đứa trẻ sắp sinh cuối cùng cũng phải ra khỏi cơ thể người mẹ trẻ**. Tại sao việc loại bỏ bằng cách phá thai được xem là thích đáng thay vì giải pháp cho cô gái sinh tự nhiên – kể cả khi điều đó sẽ dẫn tới một ca sinh sớm hoặc sinh non?

Trong trường hợp này, các bác sĩ của chính phủ Paraguay phản bác lại và cho rằng tính mạng của cô gái thực sự không gặp nguy hiểm. Họ chỉ ra rằng cô ấy đã được kiểm tra sức khỏe, mang thai bình thường và đang được chăm sóc tại một nơi tử tế. Ngay cả khi cơ thể non nớt của cô ấy không thể duy trì thai kỳ đến 40 tuần, việc sinh một bào thai thông qua khởi phát chuyển dạ vào thời điểm cần thiết hoặc thông qua mổ lấy thai, có thể kết quả bằng một ca sinh sống sót – không cần thiết phải trực tiếp giết đứa trẻ. Và cuối cùng, người mẹ trẻ đã hạ sinh một bé gái khỏe mạnh nặng 6 pound (2,7kg) qua phương pháp sinh mổ.

3. Nếu một đứa trẻ có kết quả xét nghiệm sàng lọc trước sinh bất thường và có khả năng chết khi sinh hoặc bị tàn tật, thì việc phá thai có được chấp nhận không?

Trường hợp A: Trẻ sơ sinh không có khả năng sống sót sau khi sinh.

Hãy lấy Bob và Larry làm ví dụ. Bob sẽ chết vì một cơn đau tim vào ngày mai, và Larry sẽ chết vì một cơn đau tim trong hai mươi năm nữa. Cả hai đều có quyền được sống như nhau trong ngày hôm nay phải không? Chắc chắn rồi, bởi vì chúng ta thừa nhận rằng bất kể sự khác biệt về thời gian còn lại trong cuộc đời của họ, miễn là họ còn sống, chúng ta phải đối xử bình đẳng với họ. Vì vậy, nếu một đứa trẻ sinh ra sẽ chết

PHÁ THAI CÓ BAO GIỜ LÀ “SỰ LỰA CHỌN” ĐÚNG ĐẮN KHÔNG?

ngay sau khi sinh (so với nhiều người trong chúng ta sẽ chết hàng chục năm sau khi sinh), chúng ta, những người sống lâu hơn không có quyền kết thúc cuộc sống của những người sống ngắn hơn, nhưng thay vào đó, như [Tiến sĩ Kendra Kolb MD nói](#), những đứa trẻ bị chẩn đoán chết người “xứng đáng được đối xử với sự tôn trọng và lòng trắc ẩn cao nhất bất kể tình trạng sức khỏe của chúng như thế nào.”

Hãy xem câu chuyện của T.K. và Deidrea Laux⁸, có con là Thomas, được chẩn đoán trước khi sinh không tốt. Họ biết rằng họ sẽ không sống được lâu với con trai mình, nhưng họ đã không rút ngắn cuộc đời vốn có của cậu bé. Khi kể lại toàn bộ quá trình mang thai và năm ngày họ ở bên cậu bé sau khi sinh, mẹ của Thomas, bà Deidrea, cho biết:

“...Tôi không thể tưởng tượng được sẽ như thế nào nếu không có cơ hội trải qua điều này với Thomas, để được biết và yêu thương thằng bé. Điều đó thực sự tuyệt vời, trái ngược với việc chỉ cố gắng đẩy nó ra khỏi cơ thể và quên nó đi, giả vờ như sự sống của thằng bé không tồn tại và coi điều đó không quan trọng.”

Quét để tìm hiểu thêm.

Trường hợp B: Chẩn đoán trước sinh với các vấn đề khác (ví dụ: bất thường nhiễm sắc thể).

Khái niệm đằng sau các học thuyết về quyền con người là thiết lập sự bình đẳng và phẩm giá của tất cả con người dựa vào sự tồn tại của họ, chứ không phải vì các đặc điểm hoặc khả năng của họ. Người này khác người kia như thế nào không liên quan đến quyền được sống của con người đó. Việc giết một người 25 tuổi và mắc hội chứng Down hoặc tật nứt đốt sống là vi phạm nhân quyền; việc giết người đó chỉ vì những đặc điểm ấy khi người đó còn nhỏ và đang lớn lên trong bụng mẹ cũng là một hành vi vi phạm nhân quyền. Chỉ vì người đó khác biệt không có nghĩa là họ không được bảo vệ. Sự sống của họ cũng có giá trị và đáng được bảo vệ, giống như sự sống của mỗi người chúng ta vậy. Những câu chuyện thực tế như lời làm chứng của [tiến sĩ Karen Gaffney](#) nhắc nhở chúng ta về điều này.

Quét mã QR để xem Karen chia sẻ câu chuyện của mình.

Thêm vào đó, nhiều chẩn đoán gặp sai sót hoặc không rõ ràng.

Cuối cùng thì chúng ta phải hiểu rằng một số trẻ sơ sinh bị chẩn đoán sai trong tử cung, hoặc mắc các bệnh lý mà hậu quả lâu dài không rõ ràng tại thời điểm chẩn đoán. Nếu được phép sinh ra, trên thực tế, một số em bé có thể hoàn toàn khỏe mạnh nếu chúng bị chẩn đoán sai. Những em bé khác, thực sự có thể có một số nhu cầu đặc biệt nhưng cuối cùng vẫn có thể sống một cuộc sống lâu dài và hạnh phúc.

Các bác sĩ có thể rất khó để dự đoán một tự tin về kết quả dài hạn của nhiều trường hợp được chẩn đoán trong tử cung, và thật bi thảm khi cha mẹ phá thai con của họ dựa trên kết quả chẩn đoán sai.

⁸ <https://www.youtube.com/watch?v=ToNWquoxqJI>

PHÁ THAI CÓ BAO GIỜ LÀ “SỰ LỰA CHỌN” ĐÚNG ĐẮN KHÔNG?

Đó là câu chuyện của Suzanne Guy, người khi đang mang thai ở tuần thứ 22 đã được thông báo rằng con của cô có bất thường về nhiễm sắc thể, không thể sống được và được ba bác sĩ khác nhau khuyến khích phá thai.

Nhưng, Suzanne đã từ chối, cô sinh con gái ở tuần thứ 26 và hiện con gái Rachel của cô đã 21 tuổi.

Bác sĩ đã chẩn đoán sai và 3 bác sĩ giục mẹ Rachel phá thai. Rachel năm nay 21 tuổi.

Tóm lại là

Không có bất kì hoàn cảnh nào việc cố ý giết hại trẻ chưa sinh lại là một giải pháp hợp lý cho một tình huống khó khăn. Không có bất cứ trường hợp nào hợp pháp hoặc được phép phá thai. Trong mỗi tình huống éo le này có hai bệnh nhân liên quan – người mẹ và đứa trẻ. Cả hai đều xứng đáng được chăm sóc và quan tâm tốt nhất, và cả hai đều có quyền sống cơ bản cần được bảo vệ.

Để tham khảo hoặc cần trợ giúp:

Liên hệ chúng tôi:

Email: baovemamsong@gmail.com

Web: www.baovemamsong.org

Hotline (Bà bầu cần giúp đỡ): 081 511 4526